

[Holger Andersen.]

øverste Kommandomyndighed f. Eks. ved Tilrettelæggelsen af Hærens Manøvrer, maa ogsaa ubetinget tillægges Flaadens øverste Myndighed, Viceadmiralen, ved Tilrettelæggelsen af Flaadens Øvelser.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen var jo i sine Udtalelser meget højt oppe. Det ærede Medlem er en stor Orator, deri er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Frænkel, og han varslede for dette Lands Vedkommende det messianske Rige, det fuldkommen afbruste Rige, som vilde være noget af den messianske Tilstand. Ja, jeg tilstaar, jeg er ikke Lyriker, saaledes som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, og jeg gouterer noget mere en Draabe af den mefistofeliske Skepsis, som det tidligere Landstingsmedlem Hr. Edvard Brandes saa ofte og fortræffeligt kan gyde i en Vin, mere eller mindre ædel Vin, der iskænkes af det ærede Medlem — jeg tænker her paa den Karakteristik, Dr. Brandes i „Politikens“ Kronik for 31. August i Aar har givet, og som jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at læse op.

Formanden: Det ærede Medlem har Tilladelse til at oplæse dette Citat; men saa maa jeg henstille, at vi slutter med Oplæsningen af de lange Citater. (*Fraenkel:* Maa vi ikke føre Forhandlingen igennem?). Det ærede Medlem maa ikke afbryde. (*Fraenkel:* Ikke det?). Nej.

Holger Andersen: Dr. Brandes skildder Udviklingen siden Hørups Dage og taler saa om den Situation, der er kommet, da Socialdemokratiet toner frem som et stærkt politisk Parti. Og saa siger han:

„..... en saadan Selvopgivelse, som denne hensynsløst udslyngede Paastand“ — Hvad skal det nytte? — „om, at alt dansk Militærvæsen i sin Grund og Følge kun var unyttigt, stred mod Følelsen og bekræftedes — og herpaa lagdes der Vægt — intetsteds fra i Udlandet ved lignende politisk Betragtning. Man tør jo ogsaa nok paastaa, at naar Socialdemokraterne langt senere — som naturligt og letkøbt Overbud — foreslog den fuldkomne Afrustning, kunde heller ikke efter en Verdenskrig, der dog stadig fremstilles som den blodigste og fordærveligste, nogen Tid har kendt, en saadan vaabenblottet Fredspolitik finde noget Sidestykke selv i de Lande; der led værst under Krigsrædslerne. Og selv om der naturligvis kunde henvises til Danmarks Lidenhed og Forsvars-

vanskelighed, saa blev dog tilbage, at Krigsberedskab formentlig er en uadskillelig Tilhængsel til enhver Stat, og at der derfor bliver noget af en Ydmygelse eller Latterlighed ved ikke at følge Hovedregelen, der gaar ud paa, at Begrebet Stat forlanger Begrebet Soldat, og en Kendsgerning er det ogsaa, at Afrustningen kun optræder som Fremtidsideal blandt Europas Storfolk og Smaafolk“ — og Smaafolk, lad os lægge Mærke til det — „og at det ikke lykkedes dansk Bestræbelse at finde synderlig Anerkendelse for sin ellers velbegrundede Afrustningstanke.“

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har jo talt om den overvættede store Forhandlingsvillighed, der har været udtalt, i alle Tilfælde tilsyneladende, overfor det Forslag, den højtærede Regering her har fremsat. Det var naturligvis saa som saa med Forhandlingsvillien, det forstaar jeg meget godt, hvis der skulde komme noget ud af en Forhandling med de Radikale og Socialdemokraterne, som her paa det bestemtteste har fastholdt et Princip, der ogsaa efter min Formening er uføreligt med det Princip, paa hvilket Regeringens Forslag bygger. Ja, det er meget vanskeligt at forstaa, hvis der skal være nogen Alvor og nogen Betydning i det, en Mand som den nuværende Finansminister har sagt i det tidligere omtalte Interview, at nogen Overenskomst ikke er mulig, fordi disse Forslag bygger paa principielt vidt forskellige Livsanskuelser. Saa kan jeg ikke se, at der skal komme noget ud af denne Forhandling. Men paa den anden Side maa jeg ogsaa sige, at man ikke skal blive meget klar af den saakaldte konservative Presse. Det blev allerede omtalt i Eftermiddags af det ærede Medlem Hr. Willesen, at Morgen-Berlingen og Middags B.-T. og Berlingske Tidende Aften havde haft tre forskellige Standpunkter. Det lader sig næppe bestride. „Berlingske Tidende“ begyndte jo i Fjor, da det i øvrigt paa det hæftigste kritiserede Regeringens Politik, med at yde en vis Tilslutning til den højtærede Ministers Forslag. Saa har det samme „konservative“ Blad sidst i August i Aar været ude med en Artikel, som gik ud paa, at dersom der tilvejebragtes en Forsvarsordning uden konservativ Medvirkning, saa troede nævnte Blad ikke, at det var til nogen som helst Skade, hverken for Konservatismen eller Forsvaret, tværtimod kunde det godt komme til at ligge modsat og saa i Aftes, ja, saa ser man Sandheden i det gamle Ord: „On revient